

[J. P. Nielsen.]

Loven af 4. Oktober 1919, dog saaledes, at Indehaverne af de Brug, som oprettes i disse tyndt befolkede Egne, faar den Begunstigelse, at de fritages for at skulle være i Besiddelse af $\frac{1}{10}$ af Byggesummen, saaledes som Loven af 1919 forudsætter.

Begrundelsen for dette Ændringsforslag er den, at der fra alle Sider ønskes en tættere Befolkning, særlig i de sønderjydske Grænseegne, en Befolkning med egne Hjem, og vi mener, at dette bedst og sikrest lader sig opnaa paa den Maade, som vi herved stiller Forslag om.

Erhvervelsen fra privat Side af Jord i Grænseegnene til Udstykning er et Ønske, som har været stærkt fremme indenfor forskellige Institutioner, og dette Spørgsmaal har i den sidste Tid været behandlet af forskellige Organisationer. Man har forsøgt, med Initiativ fra Landværnorganisationen i Sønderjylland, at oprette et Selskab med dette Formaal for Øje, men man synes ikke at komme ret vidt i saa Henseende gennem det private Initiativ. Det er derfor, dette Ændringsforslag søger at imødekomme de Bestræbelser, der har været fremme i saa Henseende.

Endelig har de sønderjydske Husmænd og deres Organisation Gang paa Gang givet Udtryk for, at de ikke følte sig helt tilfredse med, at Statsmagten særlig favoriserede Oprettelsen af Gaardmandsbrug. Vi har for Sønderjyllands Vedkommende Loven om Sammenlægning og Udskillelse, hvorefter der til Oprettelse af Landbrug er stillet 4 Mill. Kr. til Raadighed, hvoraf der til hvert af disse Brug kan udlaanes indtil 25 000 Kr. til 4 pCt. Rente, og de, der faar disse Brug, er fritaget for at skulle have den Tiendedel, som Loven af 4. Oktober ellers foreskriver de skal være i Besiddelse af. Hvis nu dette Lovforslag ophøjes til Lov, ved vi, det indeholder en Favorisering af Gaardmandsbrugene. Da vi har ment, at de sønderjydske Husmænds Ønsker er berettigede, og da det Ændringsforslag, vi nu stiller, vil skaffe mere Jord i den danske Stats Besiddelse og fremme en tættere Bebyggelse, anbefaler vi det høje Tings Medlemmer at stemme for det.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg udtaler min Anerkendelse af den Beredvillighed, hvormed man har deltaget i Forhandlingerne i Udvalget, og den Forstaaelse af dette Lovforslag, man har vist, og den Enstemmighed, der er opnaaet om at gennemføre det væsentlige i Lovforslaget. Jeg beklager, at Enigheden ikke er fuldt og helt opnaaet, idet der er stillet enkelte Mindretalsforslag, men jeg forstaar dog, at der fra alle Sider er Enighed om at gennemføre Hovedindholdet af Lovforslaget.

Jeg skal bekræfte, hvad Ordføreren allerede har udtalt, at jeg kan tiltræde de to Ændringer til § 2, Ændringsforslagene Nr. 2 og 3. Derimod maa jeg indtrængende fraraade det høje Ting at vedtage Mindretallets Ændringsforslag dels til § 1, dels til § 3 og til Lovforslagets Titel.

Jeg maa først og fremmest gøre det af rent formelle Grunde. Jeg tror virkelig ikke, det lader sig gøre i et Lovforslag som dette, der gaar ud paa et Tillæg til Loven af 29. Marts 1924 og det dertil givne Tillæg af 1. Juli 1927, pludselig at indføre en helt anden Lov og denne Lovs Princip.

Men dertil kommer, at disse Bestemmelser er ganske overflødige. Det hedder i Betænkningen, at Mindretallet ikke kan erkende,

„at Ekstrahjælp til Oprettelse af Gaardbrug alene er tilstrækkelig og ønskelig til Opfyldelse af Formaalet om større Udstykning og Bebyggelse af tyndt befolkede Egne“, og det mener, at der ogsaa skal være en Opmuntring til Oprettelse af Husmandsbrug.

Det forekommer mig, at Mindretallet der fuldstændig overser, at der er truffet Foranstaltninger i saa Henseende, og at der er et saadant Overmaal af Kapital til Raadighed dels af Jordfondens Midler, af den Million, der er stillet til Raadighed for Jordlovsudvalget til Indkøb af Jord, dels af Bevillingen paa 8 Mill. Kr. efter den gamle Husmandslov. Det er jo gentagne Gange betonet, at Midlerne, for saa vidt der ønskes Oprettelse af Husmandsbrug, skal gaa til Oprettelse af Husmandsbrug i disse Egne; det maa ligefrem skyldes en Misforstaaelse af det ærede Mindretal, at